

Палітыка не павінна быць антынацыянальнай – накіраванай супраць беларускага народа ў РБ.

Цяпер напэўна няма аднанацыянальных дзяржаў. Беларусь, як і многія іншыя дзяржавы, напрыклад, Англія, Францыя, Германія, Расія і г.д. – краіна многанацыянальная. У вусіх гэтых краінах жывуць карэньныя народы, якія інакш называюцца аўтахтонамі і людзі другіх нацыянальнасцяў, аказаўшыся на этнічных тэрыторыях карэнных жыхароў у выніку разных прычын, часцей за ўсё – войнаў. Умовы пражывання некарэннага насельніцтва ў нацыянальных дзяржавах рэгулююцца законамі, якія ў цяперашнія часы больш-менш дэмакратычныя, але нігдзе не ва ўшэраб карэннай нацыі, і мем якой называюцца многія дзяржавы, але не ўсе. Кожная дзяржава праводзіць сваю нацыянальную палітыку. Перш за ўсё, у органы ўлады на адказныя пасты, як правіла, не дапускаюцца людзі некарэнных нацыянальнасцяў: у Расіі прэзідэнт рускі, у Польшчы – поляк, у Францыі – француз і г.д. А як абараняюцца нацыянальныя інтэрэсы! Пачытайце цяперашнія Расійскія газеты, паслухайце "Останкіна", дзяржаўных мужаў, прыглядзіцеся к практычным дзеянням яе ўрада – махровейшы нацыянал-шавенізм, імперскія амбіцыі, палітыка, ды і практыка. Тут ніхто із нацыянальных меншасцяў-грамадзя Рф і не заікнецца аб дзяржаўнасці, акрамя рускай, і іх мовы. Украіна праводзіць цвёрдую нацыянальную палітыку, хаця толькі рускіх тут каля 10 мільёнаў. Нацыянальная палітыка Польшчы можна сказаць рэфінэраваная. Нашы паўночныя суседзі – Прыбалты: можна толькі заздросціць іх нацыянальнай свядомасці, актыўнасці, мужнасці, патрыятызму ў змаганні за сваю нацыянальную незалежнасць.

А як жа ў нас у Беларусі абстаяць справы з нацыянальнай палітыкай, як абараняюцца дзяржавай інтэрэсы беларускай нацыі?

– Вельмі дрэнна. Ад цяперашняй палітыкі ўрада РБ сздаецца уражанне, што ў Беларусі ідзе рэстаўрацыя бальшэвіцка-расейскага на-

ланіялізма. У Вярхоўным Савеце і ворганах дзяржаўнай улады дамінуюць быўшая бальшэвіцка-расійская наменклатура, зацyklіная на набытабанкруцеўшую бальшэвіцкую ідэалогію і расійскі нацыянал-шавенізм туга па "Саюзу", вялікай недзялімай Расіі, зайздрасць "камуністычнаму" Кітаю, дасягнуўшым за апошнія дзесяцігоддзе значных поспяхаў у сваім эканамічна-сацыяльным развіцці. Трэба зазначыць, што кітайцы людзі кемлівыя: пасля таго, як яны убачылі, што калі падганяць эканоміку к абсурднай ідэалогіі - нічога не атрымліваецца, а вось калі падганяць камуністычную ідэалогію к эканоміцы, асновай на сучаснай тэхніцы і рыначных адносінах - вынік ня дрэнны. Так яны і паступаюць.

Цяпер за крах "Саюза" сыплюцца пракляцці у адрас першага і апошняга яго прэзідэнта М.С.Гарбачова, хаця "віна" яго у гэтым такая, як, скажам, Чэрчыля у развале брытанскай каланіяльнай імперыі. Запраўдныя яго прычыны замаўчываюцца. Вось галоўныя із іх: таталітарны рэжым, сацыяльная утопія, псеўдаінтэрнацыяналізм. Ніякая "воля" народа такі Саюз не магла спасці, нягледзячы на тое, што "воля" - што выкрэсліваць - упарта і назойліва падсмазвалася прастому люду перад рэферэндумам у марце 1991 г.

На сёнешні дзень ні Вярхоўны Савет, ні урад РБ не маюць перспектыўнай канцэпцыі нашага нацыянальнага адраджэння. Дагэтуль Дзяржава і народ беларускі жывуць нават без канстытуцыі ці па канстытуцыі неіснуючай дзяржавы.

Лічу, што найбольш цяжкай памылкай усяго нашага адраджэння з'явілася тое, што яно пачалося не з раздзяржаўлення і прыватызацыі, асабліва зямлі, а з дазволу прыватна-пасрэдніцкай дзейнасці і узаконенай масавай спекуляцыі, у мутных волнах якіх захлебываецца наша адраджэнне.

Дзяржава тады багацеіць, калі падаткі малыя, улада максімальна дэцэнтралізавана і урад асабліва не умешываецца у сферу вытвор -

Наіуна было бы думаць, што бэльшэвіцка-расійская лобі Вярхоўнага Савета РБ прагаласуе за яго правядзенне, мэтай якога было адстаяць суверенітэт і нацыянальныя інтэрэсы РБ. Хто будзе галасаваць за рэферэндум мэтай якога

Нагуна было б думаць, што бальшэвіцка-расійскае лобі у Вярхоўным Савеце РБ прагаласуе за рэферэндум, нават тады калі б скрапулезна была б захавана буква закона пры зборы подпісаў за неабходнасць яго правядзення. Ім не патрэбны ніякае наша ні нацыянальнае, ні дзяржаўнае адраджэнне.

Затое яны за свае рэферэндумы у "інтэрэсах беларускага народа", а на самай справе - сваіх уласных нічога агульнага не маючых да да нашых беларускіх нацыянальных інтэрэсаў: гэта каб зрабіць рускаю мову дзяржаўнай у чужай беларускай дзяржаве і тым самым сцярэць беларускаю нацыю канчаткова з адвечна роднай нам зямлі. Нават ні у адной славянскай краіне няма дзвюх дзяржаўных моў: ні у Расіі, ні у Польшчы, ні на Украіне, ні у Чэхія-Славакіі, ні у Балгарыі, ні у Сербіі, хаця у вусіх іх многа другіх розных славян і неславян. ^{другой у РБ} Прыняцце рускай мовы, як дзяржаўнай, нам беларусам нельга дапусціць, бо гэта азначала бы гібель нашай беларускай нацыі!

Дыскутуецца пытанне аб прыватнай уласнасці на зямлю. Тут трэба цвёрда уразуміць, што пакуль будзе саўгасна-калгаснае прыгоннае права, пакуль не будзе прыватнай уласнасці на зямлю, а фермерскія і сялянскія гаспадаркі не стануць масавымі - у РБ не будзе ніякага дабрабыту. Пры прыватызацыі зямлі вельмі важна каб яна не дасталася чужынцам, якім інтэрэсы і лес беларускай нацыі, прабацце, да лампачкі.

На маю думку, ~~наибольш цяжкая памылка нашага нацыянальнага адраджэння~~ гэта тое, што нічо пачалося не з прыватызацыі зямлі і дзяржаўнай маемасці, а з узаконенай масавай спекуляцыі і стыхійнай ~~і самай правай прыватызацыі~~. Лічу, што у інтэрэсах беларускай нацыі, яе духоўнага адраджэння, каб наша беларуская дзяржава была прэзідэнцкай рэспублікай. Запукванне, што мы для гэтага яшчэ не паспелі безпадставава. На гэту пасаду беларускі народ знайшоў бы адпаведнага чалавека. У нацыянальным беларускім прэзідэнце не заінтэрэ-

сована толькі бальшэвіцка-расійскае лобі і іх прыхвастні, для якіх важней за інтэрэсы свайго народа даброты чужай дзяржавы.

Пасля абскубвання нашай беларускай этнічнай тэрыторыі на астаўшыхся 2/3 яе пражывае прыблізна 2 мільёны людзей другіх нацыянальнасцяў – гэта раўнапраўныя грамадзяне РБ, хаця фармальна усюды такія жыхары называюцца нацыянальнымі меншасцямі. Нада прама сказаць, што у Беларусі ўсе нацыянальныя меншасці жывуць не у абідзе. Як вядома, паміж беларусамі, рускімі, палякамі, украінцамі асабліва многа сваяцкіх увязей. Тут, як кажуць, каханне не знае граніц. Святы абавязак усіх т.н. нацыянальных меншасцяў Беларусі памагчы захварэўшаму гаспадару дома выздаравіць, адрадзіцца, бо хвароба гэта не із-за сваёй глупасці, а із-за сваёй даброты. Беларусь павінна быць узаровай краінай нацыянальнай згоды і павагі. Хім патрабаванне ад беларусаў некаторых амбіцыйна настроеных людзей зрабіць і іх мову дзяржаўнай у РБ, можа нажалі, гэтаму не спрыяе. Падабнага не дапускае ні адна Расія, ні Польшча, ні Францыя, ні Балгарыя і г.д. Гэтага не можам дапусціць і мы беларусы, бо гэта для нас беларускай нацыі пытанне жыцця і смерці: быць ці ня быць. Із беларусаў і нацыянальных меншасцяў, пражываючых у Беларусі нельга зрабіць нейкі адзін беларускі народ, як нельга было зрабіць із народаў Саветскага Саюза нейкі гібрыд – савецкі народ. Вядома чым гэта скончылася. Ня можа быць і рэчы аб выдзяленні на тэрыторыі Беларусі часткі яе для саздання якой-небудзь аўтаноміі для любой нацыянальнай меншасці.

Ад пачатку перабудовы і прыняцця дэкларацыі а незалежнасці Беларусі прайшло ўжо немала часу, а жыцце народа не паляпшаецца а пагаршаецца. Гэта гаворыць аб тым, што ні Вярхоўны Савет, ні урад рэспублікі не справляюцца со сваімі абавязкамі, страцілі давер у людзе і ня хочаць ухадзіць у адстаўку. Назваўшы сябе дэмакратамі, бальшэвіцка-расійскія лобісты завялі краіну у тупік. Адраджэнне беларускай дзяржаўнасці імі проста сабатуецца.

У зававедніку бальшэвізма - Беларусі назіраецца апаратны рэванш. Бальшэвіцка-Расійская лобб ірвакта у Вярхоўным Савеце проста пра-
 волю
 ігнарыравала 384318 грамадзян РБ, якія высказаліся зь рэферэндум і
 подпісы якіх камісіяй прызнаны запраўднымі. У правядзенні рэферэнж
 думя збора подпісаў, маўляў, яны знайшлі гніды беззаконня. А вось
 пры рэгістрацыі БКП ніякіх гнідаў беззаконня у дзейнасці гэтай
 партыі, змяніўша парадак букваў у свей абрывятуры, не знайшлі. Нада
 думаць, што 1 89 87 пытанне "Аб адмене пастановы Вярхоўнага Савета
 Рэспублікі Беларусь ад 25 жніўня 1991 года "Аб часовым прыпыненні
 дзейнасці КПБ-КПСС на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь" ірайдзе гладка,
 хаця злачынствы і беззаконні гэтай партыі супраць народаў Беларусі
 агульна вядомы.

Бяда у тым, што у нас рэальнай сілай, уладай, валодае ранейшая на-
 менклатура з усёй сваёй пачварнай спадчынай, для якой характэрны
 цынізм, безнаусцвеннасць: з трыбуны прызваюць к сацыяльнай справядлі-
 васці, а самі займаюцца махлярствам жыльем, аўтамабілямі, камерцый-
 най дзейнасцю; "прыхватызацыяй", брэшуць на прэсу за праўдзіваў кры-
 тыку, прадаюцца чужой дзяржаве. Людзі адчуваюць глыбокае разачара-
 ванне, трацяць надзею у рэформу, і у дэмакратыю, бо узровень іх жыц-
 ця зніжаецца катастрофічна, а пераўтварэнні ўдуюць марудна, таму што
 рэакцыйная парламентская большасць свядома сабатуе ці зацягвае
 прыняцце заканадаўчых актаў абяспечываючых развіццё рэформ, нацыя-
 нальных і дзяржаўных інтэрэсаў. Парламент РБ пляцецца у хвасце за
 парламентам РФ. Сення ўхрэў спраўляе сваю чорнюбкі баль рэакцыйная
 большасць беларускага парламента, якая стала апааснейшым фактарам
 на шляху рэформ у нацыянальных інтэрэсах Беларусі. А ад гэтага па-
 кутаюць людзі. Нельга так марудзіць. Рэформы трэба праводзіць рашуча
 без кампраміса у карысць бальшэвіцка-расійскіх лобі, бо такая палі-
 тыка прывядзе да развала краіны і страты нацыянальнай незалежнасці

Адрес аутара:

220082, г. Менск

вул. Прытыцкага д. 38, кв. 19

Мірончык І.М.

Заўвага: Ганарар за артыкул - па узгляду рэдакцыі, на любую
добраю справу.

7.11.1992г.

Мірончык

З'явіцца

У дзяржаўным апарце РБ, асабліва Вярхоўным Савеце на ~~на~~